

hasonló tematikájú honlap jelenleg a teljes lakosság több mint ötödét éri el naponta. A közéleti hírek iránt érdeklődők fele az Átlátszó számításai szerint még mindig a kritikus online médiát olvassa. Ám ezt az egyensúlyt nem is olyan nehéz felborítani. Bár Simicskának sikerült egy alapítványba menekítenie az Indexet, nem tudható, hogy ez a védelem mekkora támadást képes kiállni.

Médiaegyensúlyról már csak azért sem lehet beszélni, mert a rádióknál már ma is hatalmas többségben vannak a kormányhoz köthetők. A cseppet sem közszolgálatiként működő rádiókat 3,5 millió ember hallgatja naponta, amihez egyebek mellett hozzáadódik a Vajna-féle Rádió 1 csaknem másfél millió hallgatója; ők zömében szintén az MTI híreit hallgathatják a zeneszámok között. Ezekhez képest a Klubrádió és az InfoRádió összesen negyedmillió elérése a rádióhallgatók néhány százaléka csupán.

A nyomtatott bulvár- és napilapok esetében 80-90 százalékos a kormánypárti elérés. A napi mintegy 5-5 ezer példányra becsült Magyar Idők és Magyar Hírlap persze csak csepp a tengerben, ám a vidéki napilapok körülbelül 400 ezer olvasót látnak el – a kormány számára előnyös – hírekkel. A másik oldalon eközben mindössze a zavaros tulajdonosi háttérű, az Orbánnal meg egyezett Puch Lászlóhoz köthető, 20 ezres példányszámú Népszava maradt, a bulvárlapoknál pedig a 100 ezres példányszámú Blikk.

A televíziós piacon is jól látszik a kormánypárti túlsúly. A teljes lakosság körében a Vajna-féle TV2 Tények adása fej fej mellett áll az RTL Klub Híradójával zajló versenyben: naponta 600-800 ezer nézőt ültetve le a készülékek elé. Ha a TV2 eredményeihez hozzávesszük az önmagában csekély nézettségű, csaknem 24 órában migránsokkal riogató M1-et és a két fideszes hírtelevíziót, a másik oldalon csupán az ATV néhány kormánykritikus műsora áll. Legálábbis addig, ameddig a Fideszrel jó barátságot ápoló tulajdonosa, a Hit Gyülekezet és annak vezetője, Németh Sándor is úgy akarja. ■

Vona Gábor.
Változások melletti
önazonosság

FAZEKAS ISTVÁN

VONA GÁBOR | A VERESÉGE OKAIRÓL, ÚJ SZEREPÉRŐL

„Semmit se bánok”

Nem a parlamentben dőlnek el az igazán fontos ügyek, hanem az emberek fejében és szívében; ez az én új csataterem – mondja a Jobbik elnökéből vloggerré vált Vona Gábor.

■ Mi a viszonya a Jobbikhoz?

A pártnak természetesen tagja vagyok és maradok, hisz ez a politikai családom, ami nem változik. Nem vagyok semmilyen vezetői testület tagja, nem állok a párttal szerződéses viszonyban, és tanácsadó sem vagyok. A Jobbik vezetőihez fűződő barátságom miatt informális kapcsolat azért fennmaradt. A véleményemet elmondom, ha megkérdezik, de 15 év pártpolitika után most mással akarok foglalkozni.

■ Nagy utat járt be a politikai kalandor vagyok-e, aki a trendek szerint keresi a felfelé hajtó erőket. Ön viszont ismerem magam, erre nem lennék képes. Azt tudom csak

Megfigyeltem, milyen vita alakul ki, amikor engem elemezni próbálnak politológusok vagy újságírók. Azt latolgatták: vajon politikai kalandor vagyok-e, aki a trendek szerint keresi a felfelé hajtó erőket. Én viszont ismerem magam, erre nem lennék képes. Azt tudom csak

csinálni, amiben hiszek. Hitttem annak idején a radikális irányzatban, ahogy most a néppártiban. Én ezt a változást mindig is vállaltam. Van, amit szégyellek, de semmit se bánok. Ha valaki hisz valamiben, akkor abban jól érzi magát. Ez nem változott.

■ A választási eredmények alapján is igazolva látja a Jobbik által követett irányt?

A XXI. századi Magyarország általam felvázolt jövőképe az egyetlen NER-rel szembeni, koherens elképzelés volt, még ha nem is sikerült megfelelően kibontani. Ettől azonban még helyesnek gondolom. Azt mondtuk, hogy haladjuk meg a múlt század konfliktusait. Orbán Viktor ugyanis az ellenkezőjét teszi. Ő belakta magát a XX. századba. Csinált egy Horthy-Kádár-koktélt, összerázta, kiöntötte a poharakba, és mindenki talált benne valami finomat.

azt latol-
gatták,
politikai
kalandor
vagyok-e

■ **A Jobbik sokáig úgy tekintett magára, mint amelyik a kisebb településeken ismeri ki magát igazán.**

Be kell vallanom, hogy én idealizáltam a magyar társadalmat. A valóság kijózanító volt.

■ **Török Gábornak igaza van, amikor azt állítja, hogy ön másokhoz hasonlóan már a posztorbáni politikára készül?**

Ebben lehet valami. Szerintem ez a rendszer addig tart, amíg Orbán Viktor politikailag talpon van. 2018 áprilisáig meg voltam arról győződve, hogy egyszer egy választáson a rendszere megdőnhet. Ezt ma már nem hiszem. A NER-t szerintem nem lehet leváltani, csak túlélni. Orbán rendszere nem veszíteni fog, hanem egyszer csak összeomlani. A kérdés az, hogy amikor ez bekövetkezik, kik és milyen erővel ülnek majd az asztal körül.

■ **Április 8-a óta változott az, ahogyan a veresége okait önmagának magyarázza?**

Sok élmény ért, sok beszélgetést folytattam, de alapvetően nem változott a látásmódom. A vereségünknek nem stratégiai vagy programmal kapcsolatos okai voltak. Sőt a centrális erőterrel szemben a néppártosodásunk volt az egyetlen politikai innováció. Az MSZP és az LMP ugyanazt akarta, mint korábban, legfeljebb más intenzitással, egyedül mi rendelkezünk egészen új stratégiával. Április 8-a valójában logisztikai vereség volt. Az erőforrások veresége a médiában, a gazdaságban, a szervezettségben és az önkormányzatokban. Nekem nagy felismerés, hogy a Fidesz ereje a hatóságokból ered. Az országos politikus mondhat bárhol lelkesítő beszédet, még hat is ideig-óráig. A kistelepülési polgármesterekkel szemben azonban ez kevés. Ők a közmunkások munkáltatói, gyakran a helyi bolt vagy kocsmatulajdonosai, a településen élő vállalkozók üzlettársai. Az akaratuk és érdekük ellen nagyon nehéz bármit elérni. A Fidesz 2006-ban tarolt az önkormányzati választásokon, azóta legyőzhetetlen. Ez a rendszer motorja.

■ **A választási kampányban a Jobbik igyekezett ezt a logisztikai hátrányt elszabadult költségekkel**

kiegyenlíteni. Még az ÁSZ-bírság kifizetésére szánt pénzzadományt is elégették. Tudott róla?

Nem. Utólag látszik, hogy a kampányra bármennyi pénzt elkölthetünk volna, sokat nem változtat. Az pedig számomra is vállalhatatlan, hogy az összegyűjtött adományt beforgattuk a kampányba, még ha ezt jóhiszeműen és a verseny okozta adrenalin hatása alatt tettük is.

■ **Mai fejjel mit csinálna másként, hogy a 2018-as vereséget elkerülje?**

Elsőként is az jut eszembe, hogy amikor 2016 tavaszán Schiffer András lemondott a mandátumáról és minden, LMP-ben betöltött tisztségéről, leültem vele, hogy a bennem akkor már érlelődő Jobbik-LMP-szövetségről meggyőzzem. Ő akkor tényleg hátrébb akart lépni, otthagyni a napi politikát, és joggal volt szkeptikus abban is, hogy ilyen projektet át lehet-e vinni a két párt akkori tagságán. Ha visszatekerhetném az idő kerekét, én mégis minden energiámat erre fordítanám. Tudom, hogy hatalmas vitákat váltott volna ki, lettek is volna kilépések mindkét pártból,

az LMP túlélte Schiffer Andrást, a Jobbik is túl fogja élni Vona Gábert

hanem a két párt szövetségéről, amely az Orbán-rendszer leváltásáig maradt volna fenn.

■ **Ez megmaradt viszont kettejük titka.**

Igen. De én jelenleg is ezt tartom az ellenzéki térfélen az egyetlen lelkesítő gondolatnak. Sok sebből vérzik a két párt, tudom, de nem temetném egyiket sem. Az LMP túlélte Schiffer Andrást, a Jobbik is túl fogja élni Vona Gábert. Bár remélem, nekem jobb marad a kapcsolat a pártommal, mint Andrásnak a sajátjával.

■ **Ma is úgy döntene, hogy elfogadja Simicska segítségét?**

Ha egy kormányváltásra készülök párt előtt egy napilappal és televízióval rendelkező médiavállalkozó kinyitja az ajtókat, akkor azt rá is lehet vágni, vagy használni lehet a felkínált felületeket. Mi az utóbbit választottuk. Nem hiszem, hogy lett volna lehetőségünk visszautasítani, hogy a Magyar Nemzet vagy a Hír TV adjon nekünk felületet. Nyilván volt érzékenységgel is. Simicska Lajosnak személyes indítéka volt ennek a rendszernek a leváltása, ami nekünk politikai célunk. Ez a két szándék találkozott egymással.

■ **A kapcsolat kimerült a médiafelületekben és a plakátokban? Pénzzel nem támogatta a Jobbikot?**

Nem volt több, mint ami látszott.

■ **Ezért cserébe a Fidesz kialakította a csicskapárt imázsát.**

Mi többször elmondtuk a kampány során, hogy elszámoltatást szeretnénk, és annak törvényi keretei alól Simicska sem kap mentességet. A Fidesz „simicskázása” ugyanolyan hatástalan fegyver volt szerintem, mint amilyen a mi anti-korrupciós üzenetünk. A magyar társadalom már immunis a ki, hol, mennyit lopott kérdésekre. Az emberek az érdekelte, hogy ki tudja az országot megvédeni, és rendbe tenni. A Fidesz ezt hitette el magáról, velem és a Jobbikkal kapcsolatban pedig az ellenkezőjét. A kormánypropagandában zavaros, hozzá nem értő alaknak rajzoltak le, aki ráadásul még homoszexuális is. Alaposan megmérték, megtervezték, és pontosan azokat a karakterjegyeket égették rám, amit a magyar társadalom elutasít. Lehet, hogy Vona nem lop, de homokos muzulmán, harsogta

FAZEKAS ISTVÁN

Koronamásolatra tett eskütétel. Hűség a párthoz

de 2018-ra legalább lett volna egy olyan politikai erő, amelyik a teljes baloldali bénázást felültematizálta volna. Egy valódi alternatíva, amely a vidéknek és a városoknak is tudott volna mit kínálni. Hogy ne legyen félreértés, nem fúzióról beszélnek,

a sajtójuk. 2018 Magyarországon ez a hazug üzenet pusztító elegynek bizonyult. Aztán pár hét múlva ugyanez a sajtó apró betűs hírként elnézést kért. Ma már azt is csodának érzem, hogy ennyi szavazatot kaptunk.

■ **Ha a NER, mint mondja, levált-hatatlan, akkor mindegy is, hogy kétharmadot hozott-e az április, vagy sem?**

Nagy dilemma bennem, hogy a 2018-as az utolsó választás volt-e a NER történelmében, vagy már ez sem volt az, csak annak akartuk látni. Visszatekintve nem hinném, hogy ennek a voksolásnak lehetett bármilyen más kimenetele. Hódmezővásárhely után sok mindent beleláttunk a magyar választóba. Pedig pár dolgot ki kell mondani: a NER-re van társadalmi igény. Nem Orbán tette ilyenné Magyarországot, hanem a magyar társadalom teremtette meg Orbánt. Az is ilyen felismerés, hogy Orbán rendszerében minden mutatványosbódé: a nemzet, a gazdasági adatok vagy éppen a kulturális harc. Végül az is illúzióknak bizonyult, amibe leginkább a baloldal kapaszkodik, de valahol bennem is jelen volt, még hozzá az, hogy az Európai Unió mindent azért nem enged meg. Orbán testközelből láthatta a csúcsokon, hogyan működik az EU, hogy egy béna kacsa, amellyel bármit megtehet. A jelenlegi Trump–Putyin-szorítóban pedig tovább veszít jelentőségéből. Az unió nem fogja megmenteni a magyar demokráciát. Én meg akarom keresni, hogyan lehet a reménytelenség csúcsán reményt adni az embereknek.

■ **És ennek a módját a most induló vlogjában találta meg? Kizárja, hogy újra képviselő lesz?**

Ebben a pillanatban igen. Közélettel szeretnék foglalkozni, de sem a testem, sem a lelkem nem kívánja a pártpolitikát. A vlog számomra eszköz. Divatos szóval ma ezt úgy mondanák, hogy megpróbálok a közösségi médiában influencer lenni. Ebben van kényszerpálya, hiszen más út nem nagyon létezik, viszont a jövő is e felé halad. Ez az én brandem. Jól érzem magam benne. Olyan emberekkel tudok beszélgetni, akikkel a Jobbik elnökeként nehezen tudtam volna. ■

D. BÁNYÁSZ GERGŐ, GERGELY MÁRTON